

- תורה או רשות
1. נוגעת על הרשות לחייב
פונס לאיין גראן
שווה לה ל-
- ב. נוגעת על הפעיטה
בלבנה באה והזדהה להלטם
אלוקוורה האיה לאילן
פרהה דר ב-
- ג. עליינו מטה ונשאלה
ונשייא לבני מיניהם גמליאל
בפודוריאן בר ב- ב
- ד. ואנאריך היה הפקיד
אשר בשלל שם הרכינט
אות אנטון ואות הנקוטה
אשר אטאוף היה מנהיג
בלטמי ווצאי אלן הצעיר
ההיבנינג קדרש את הגם
הויזאולט כ-

יוסף ריש"י

כלל א"ד עקיבא בר'. צפ' ר' נ' הו מול לך גם קניין (צמ"ה דף ק. נז.)
וכס) ונכ' הלו לנו דעריס (פמ"ס דף טט:) פסק כי עקיבא מוסך
מהילן נליינומן נמי פקח ומילך הילן סכל נמי נלייל נליינומן ומינו
מיילניש דל"ע גם דען נליינומן דעלמאשין כל זוכמן מהי דל"י

ש אוכן לארכו של ביתו: ג' כל המנתות יש בהן את רבי זו ומין אמר לחם הר' הו אמר⁴ ויאמר ש' שם הכהנים (את החטאת ואת האשם) אשר יאפו אל החצר החיצונית מנוח דומאי אדם והטאה מה אף מנוח נמי מעונה כל'': השולחן ארכו שעשרה: א'ר בחרים ומוחצה כופל נמצוא שלוחן מקרש חמשה עשר א'רומו טפחים כופל נמצוא שלוחן מקרש י'ב טפחים בס' שקווע משקע להו מאי טעמא' ממשום אעיפישן לחם דמגנה לה פורתא והאיכא הוויא פורתא ביזן דלא האיכא ביזן בגוויה לדחם הו יתבי ולבדרי לחם הו נזון לגוויה לדחם כייף לה וללחם עליזיו נח ליה (האיכא)

כ מוסך טה. סחפו צולמו ומן מי סחפו צולמו מלחין מומן
כ' עד זיהו עניין הילזום הקבlicos צייר נפלק זמרל (פ. גר.):
כג בגמ' ר' לוי מלכיס דמן מתקדס ומג'יר דלן
כט מתקדס: קריון מני. דבגמ' פלוני ולע' קדרלי מדבקן זכי נשבע

מסורת הש"ם

הגהות הב"ח

(ה) רשיי ד"ה מטה מטלט וט' סוליל ה'ן החצץ ההייזונה:

רביינו גרשום

שיטת מקובצת

לעדי מהומן נחש שפּרָה (ט').

שתי הלחמים פרק אחד עשר מנהות

פרקיין מפרק ד. כען פליקון סלע
פראקיין מפרק ד. כען פליקון סלע

א היה שם נגיף. מימה נלכדי יוקי מה כן קוממי דקלה לדקמן (ט', י). תלמידין קוממי הלו סמפניין ומונקיומי הלו סקיניס ורכז' פיטס גפי' חותם שנמלכו באהן מכמי טראולו וויהם דהומי ליפכלן ווונקנום סטמנס מנקיומי מלימילס כלען דלומר מנקיום הלו סקיניס ולנו מאטיי מלוקומ ו ש 'צ'ק' סלנו

בָּא א ב מִי' פ"ג מס' קליס
בָּא קָלְסָה ה' [ו'פ"ז מס']
טוֹמֶת מִמְּסָדָה ב[ז]:
בָּב ג מִי' פ"ז מס' קליס
קָלְסָה טו':

ב-ט

פלדשטו"ר
[פלדיישטו"ל]. כיסא
מתקפל.

ב-פ רש"ר

מסגרתו למטה ה-
מרגן נרגל פימת
גרכזם וԶען בצלמו

שיטה מקובצת

[ג] למ"ד מסגרתו למטה
[בשפת] של שלוחן [ברגליין]
סמכות לאזר' א' כט' בטל'א
ויהי כשלוחן ושהלחת היה
מכלב טומאה והוא [גדין]
כען שדרה טש' לה רבעע
דפנות [דופון] לכל צל עשריו
כשלוחן טש' שאלו בקי' כת'
ולא נפקחו במויציא רמן: או
[ט] נחתה הס' י' ותיכת שאן ל

בג א ב מ"י פ"ז מלך כלש
בעל טו:
בד ג מ"י פ"ג מלכותם בם
סגוליות סלט טו:
בה ד מ"י פ"ה מלכותם
מפניין ומופנין סלט
טו:
כו ה מ"י פ"ג מלכותם בם
סגוליות טו:
כו ו מ"י פ"ג מלכותם בם
סגוליות טו:

מוספֵף רשות

הינו גרשום

ירש קלש מ' יונן ה'ר
חוון בשיש כבפני נור
במסדרת הטבל הנור ואפלו
כבר עשו נורם נור
בשבועה השינוי
לבבב שולחן בבל נור
ואיל אל שאכט'ר הדא
ונמ' אונדיאן דראונט'אש נור
דרבינה אונדיאן דראונט'אש נור
ולטמא שם צפ'ר: בכל
דרוי קווין דראונט'אש נור
ספאנט'ען זיך הבה שפה
ולא טאלף אונדיאן דראונט'אש נור
אל באבל': אונדיאן דראונט'אש נור
מן מוס וטפה:

לו לובזין או בשלא חופה את לבוכין ואמר להה לא שנא ציפי עומד ולא שנא ציפי שאינו עומד לא שנא חופה את לבוכין ולא שנא לא חופה לבוכין וכי תימה עצי שיטים חשבי ולא בטל הניתח לריש לקיש דאמר לא שננו אלא בכלי אקסלטום הכאים מודרנית הים אבל כל ממסם החשי ולא בטל שפר אלא לרבי וחונן דאמר כל ממסם נמי בטלי מאי איכא למימר שאני שלוחן רהרמןנא קרייה עין שנאמר ^ההמובהך עין שלש אמות נבוה ארכו שיטים אמות ומקצתת לו וארכו וקירותיו עין ודבר אלי ^ו והשלוחן אשר לפני ר' יוחנן ור' אלעזר דאמרו תרויחו בשולחן ר' יוחנן ור' אלעזר מכפר על אדם בומן שבית המקרא קיים מובח מכפר על אדם ועבשו שאין בית המקרא קיים שלוחנו עז והשלוחן ר' יוחנן ור' אלעזר תרויחו כבופתו ומנקוותיו בקורתינו אלו דפוסין של אדם מכפר עליון: ארבע סניפין של והב והוא שם [וכור]: מנא הנ מל' אמר רב קפיניא אמר קרא ^זועשית קורתינו וכפותיו וכחותינו אלו בויקין קשותינו אלו סניפין ומנקותינו אלו קנים אשר יסך בהן שמסכני בון את הלחם מותיב רבא לא סייר הנקנים ולא נטלהן דוחות את השbeta ואילך דעתך דאוריתא אמאין אין דוחות את השbeta ^חהדר אמר רבא לא מילתוא הוא דאמיר ^טדרנן כלל אמר רבינו עקיבא כל מלאה שאפשר לה לעשורה מעורב שבת אינו דוחה את השbeta והו נמי אפשר דלא דוחי ^ט שבת עלייהו טעמא מאי דלא לעופש לחם ^ט בכיו הא שיעורא לא מעופש כדרנאי ^טכינדר ^ט נכם מעורב שבת ושפטן ומונין לארכו של "ארבעה הלוות צרכות שלשה שלשה קנים העלויונה אינה צרכיה אלא שניהם לפי שאין עליה משאוי התהותינה אינה צרכיה כל עיקר לפי שמנוחת על טהרו ^ט של שלוחן ^טהןן הרם רבינו מאיר אומר כל אמות שהוו במרקש בינויות חוץ ממובה הוהב והסובב והיסוד רבינו יהודה אמר יאמת בניו ששה טפחים ושל כלים המשווה אמר רבינו יהונן ושניהם מקרא אחד דרש ^טאליה מדרות המובה באמות אמה אמה ומוט甫ה תיבת

תורה אור השלם

1. הומוקב עץ שלוש אמות
גביה וארכו שטים אמות
מקצתוין לו וארכו
קירותיו עץ ודבר אליו זה
השלוח אשר לפני יי':
יזוגאל מא רב

2. רשות קתדרליות ובჭתיו נמנקתו אשר ספר בון זב טהור תעשה אג'ם: שמות כה כת
3. ואלה דורות המבוקח אממה אממה וטפה אממתה והקח ואמה רתב גונביה אל שפתה סכיב לרותה האודר וזה בג הונגרית חזקאל מג ג'

זגחות הב"ח

- (ה) "ד"כ קוממי ומי
לול מפי קצמונטה נ"ז ח' הילו
מנוגוטיס דקלעה ווקע' (ג) "ד"ה
חוון ומי ווותוב ק"ד וויה'כ
מ"ש הוסף והיסוד צנ' (ד)
ה'ם וטופמ' ג' הילו
(ג) "ד"ה הילו וטופמ' ג' הילו
ל'ס קצמונת הילו:

ייטה מקובצת